دورهٔ علوم و معارف اسلام
۲

هُوالعَلیم

امام شناسی

جلد دوّم

(تفسیر آیهٔ اولی الأمر ـ وصایتِ امیرالمؤمنین علیه السّلام)

تألیف

حضرت علاّمه آیة الله حاج سیّد محمّد حسین حسینی طهرانی

قدّس الله نفسه الزکیّة

هو العزیز

إمام شناسی

بحث‌های تفسیری فلسفی روائی تاریخی اجتماعی
دربارهٔ امامت و ولایت بطور کلّی ؛ و دربارهٔ امامت
و ولایت أمیرالمؤمنین علیّ بن أبیطالب و أئمّهٔ معصومین سلام‌الله
علیهم اجمعین
بالخصوص
درسهای استدلالی علمی متّخذ از قرآن کریم و روایات
وارده از خاصّه و عامّه ؛ و ابحاث حلّی و نقدی
درپیرامون ولایت

لمؤلّفه الحقیر
سیّد محمّد حسین حسینی طهرانی
عفی عنه

هو العزيز

إمام‌شناسی

جلد ششم

شامل مجالس روز پانزدهم ماه مبارک رمضان تا آخر ماه سنهٔ یکهزار و سیصد و نود و یک هجریّهٔ قمریّه

تفسیر مفصّل آیهٔ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ و بیان تقدّم و صحابیّت و تقدّم دعوت حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام

مقام وصایت آن حضرت در تمام این روایات صراحتاً ذکر شده است.و چون طبرانی در «معجم کبیر» خود آورده است و به اصطلاح خود فقط احادیث صحیحه را در آنجا آورده است، لذا در صحّت سند این حدیث هیچ جای شبهه و تردید نیست. بنابراین نباید به گفتار سیوطی یا مولی علی متّقی در تضعیف عَبایة بن ربعی که او را شیعی غالی شمرده، و بدین جهت قول او را مقبول نمی‌دانند توجّهی نمود چون عَبایة بن ربعی شیعۀ غالی نیست بلکه شیعۀ معتدل الحال و از موالین اهل بیت است و بسیار مرد بزرگی بوده و امامتِ حَرَم را داشته است، و در کتب رجال از او مدح شده است. لکن چون غالباً روایاتی که از اونقل شده است راجع به فضائل اهل بیت و خلافت بلا فصل و وصایت مولی الموالی امیرالمؤمنین علیه السلام است، و این معنی منافات با اصول مذهب اهل تسنّن دارد، لذا مانند مولی علی متّقی و جلال الدّین سیوطی به اتّهام غلوّ در تشیّع، احادیث او را مقبول نمی‌دانند. هیچ یک از روایاتی که عَبایة بن ربعی نقل نموده است در آن جنبۀ غلوّ نیست و این اتّهام بی‌جاست و جهتش معلوم است.

باری اینها روایاتی بود راجع به کلام رسول خدا به دخترش فاطمه در مرض موت نسبت به وصایت علیّ بن ابی طالب.

و امّا در غیر مرض موت نیز خوارزمی در کتاب «مقتل الحسین» طبع نجف ج ۱ ص ٦۷ روایتی را نقل می‌کند، و در آنجا دارد که: **فَاخْتارَ مِنْهُمْ زَوْجَكِ عَلیّاً فَجَعَلَهُ لِی اَخاً وَ وَصِیّاً.**

و نیز در همین کتاب در ج ۱ ص ۹٦ ضمن حدیث معراجیّه، رسول خدا به ابی سعید خُدری می‌فرماید که: خداوند خطاب نموده: **یا مُحَمَّدُ اِنَّكَ اَفْضَلُ النَّبِیِّینَ وَ عَلِیّاً اَفْضَلُ الْوَصِیِّینَ.**

«ای محمّد تو با فضیلت‌ترین پیغمبرانی و علیّ بن ابی طالب با فضیلت‌ترین اوصیای پیغمبران است».

و دیگر روایاتی است که از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت نموده‌اند که فرمود: هر کس که ستارۀ خاصیّ در منزل او خم شود و در آنجا فرود آید او وصیّ من است. همه منتظر بودند که آن ستاره در منزل آنها فرود آید، و بالأخصّ عبّاس بن عبدالمطّلب انتظارش بیشتر بود لکن آن ستاره در خانۀ علیّ بن ابی طالب فرود آمده و خم شد.